

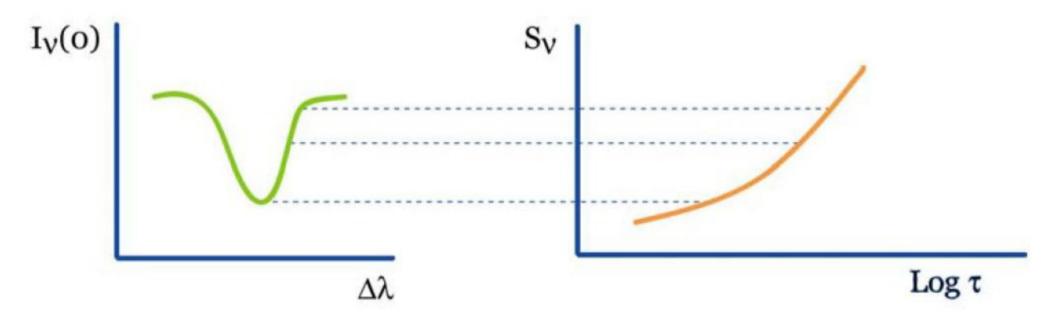

Teorija Zvezdanih Spektara Lekcija 10: Širenje Spektralnih Linija

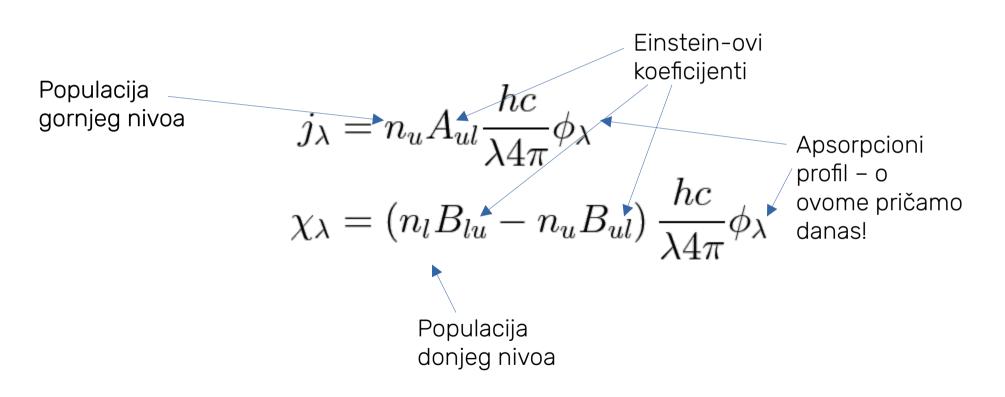
Ivan Milić (AOB / MATF)

15/12/2023

 Spektralne linije nam daju uvid u (relativno) veliki opseg dubina na malom opsegu talasnih dužina. Razlog za to je jaka zavisnost neprozračnosti od talasne dužine.

Koeficijenti emisije i apsorpcije u spektralnoj liniji izgledaju ovako:

• Funkcija izvora u liniji:

$$S = \frac{n_u A_{ul}}{n_l B_{lu} - n_u B_{ul}}$$

• U LTR ovo mora da bude jednako Plankovoj funkciji, pa:

$$S = \frac{n_u A_{ul}}{n_l B_{lu} - n_u B_{ul}} = \frac{2hc^2}{\lambda^5} \frac{1}{e^{hc/\lambda kT} - 1}$$

 Ali odnosi izmedju konstanti važe uvek (zato su konstante), pa smo dobili:

$$\frac{A_{ul}}{B_{ul}} = \frac{2nc}{\lambda^5}$$

$$\frac{B_{ul}}{B_{lu}} = \frac{g_l}{g_u}$$

• Funkcija izvora u liniji:

$$S = \frac{n_u A_{ul}}{n_l B_{lu} - n_u B_{ul}}$$

• U Ne-LTR smo pretpostavili da funkcija izvora ima Plankovski deo i deo sa rasejanjem (ove dve formulacije su ekvivalentne, što ćemo pokazati uskoro)

$$S_{\lambda} = \epsilon B_{\lambda} + (1 - \epsilon) J_{\lambda}$$

 Videćemo da će se ovde pojaviti naše A i B konstante koje su, setimo se, konstante:

$$\frac{A_{ul}}{B_{ul}} = \frac{2nc}{\lambda^5}$$

$$\frac{B_{ul}}{B_{lu}} = \frac{g_l}{g_u}$$

Širenje spektralnih linija

- Važno nam da shvatimo oblike spektralnih linija i da kompletiramo sliku o rasejanju u spektralnim linijama
- U "nultoj" aproksimaciji spektralne linije su delta funkcije
- Rasejanje je onda koherentno. Talasna dužina ostaje ista u procesu rasejanja
- Videćemo da postoje dva razloga da odstupimo od ove slike:
- Širenje energetskih nivoa

Doplerovsko pomeranje apsorpcije / emisije usled kretanja atoma

Klasičan izraz za koeficijent apsorpcije u liniji

Klasično, spektralna linija se može tretirati kao vezani elektron koji osciluje – Harmonijski oscilator

$$F = -kx$$
 $\omega_o = \sqrt{k/m}$ $m\ddot{x} = -kx$ sopstvena frekvencija elektrona

Električno polje ovakvog oscilatora je:

$$E=E_oe^{i(\omega t-ky)}=E_oe^{i\omega(t-(\frac{k}{\omega})y)}=E_oe^{i\omega(t-\sqrt{\varepsilon}/\varepsilon_o)\frac{y}{c}}) \quad \text{Vezu izmed dvoje može shvatimo k}$$

$$v=\omega/k=c/n \qquad n=\sqrt{\varepsilon/\varepsilon_o} \qquad \text{Furijevu}$$

 $I_{\lambda} = I_0 \delta(\lambda - \lambda_0)$ Dobijamo idealan ravan harmonijski talas.

Vezu izmedju ovo dvoje možemo da shvatimo kao transformaciju

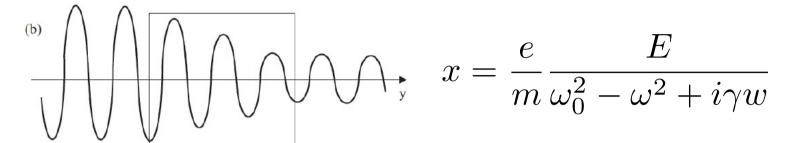
Klasičan izraz za koeficijent apsorpcije u liniji

 Medjutim, realističniji model bi bio prigušeni harmonijski oscilator u prisustvu pozadinskog polja:

- Rešenje ovog problema je malko komplikovanije: $x=rac{e}{m}rac{E}{\omega_0^2-\omega^2+i\gamma w}$
- Gama se ovde naziva konstanta prigušenja. Opisuje koliko brzo amplituda talasa opada

Spektralna linija kao prigušeni oscilator

- Na osnovu x možemo da nadjemo rezultujuće električno polje EM talasa (zavisiće od drugog izvoda x po vremenu) – ovo ćemo uraditi natenane na vežbama
- Dobićemo da je indeks prelamanja kompleksan, da kompleksni deo opisuje apsorpciju, i najvažnije:

$$\chi_{\nu}^{L} = \kappa_{\nu}^{L} \rho = 2 \frac{\omega}{c} n^{*} = \frac{4\pi N e^{2}}{mc} \frac{\gamma \omega^{2}}{(\omega_{0}^{2} - \omega^{2})^{2} + \gamma^{2} \omega^{2}} = \frac{4\pi N e^{2}}{mc} \frac{\gamma \omega^{2}}{4\omega^{2} \cdot \Delta \omega^{2} + \gamma^{2} \omega^{2}}$$

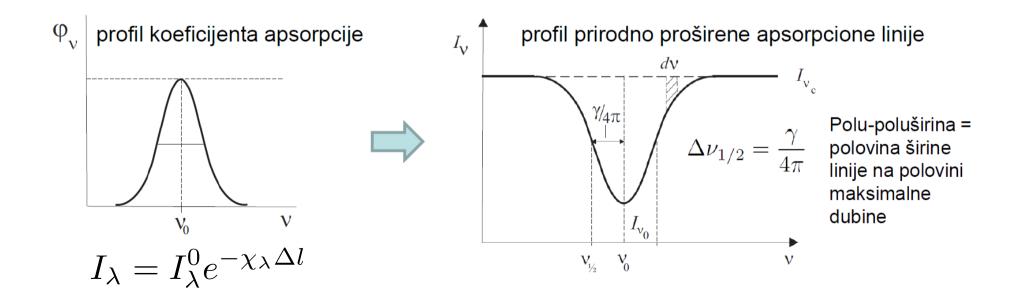
Ovo je udaljenost od centra linije

Lorencov profil

Ovo je tzv. Lorencov profil

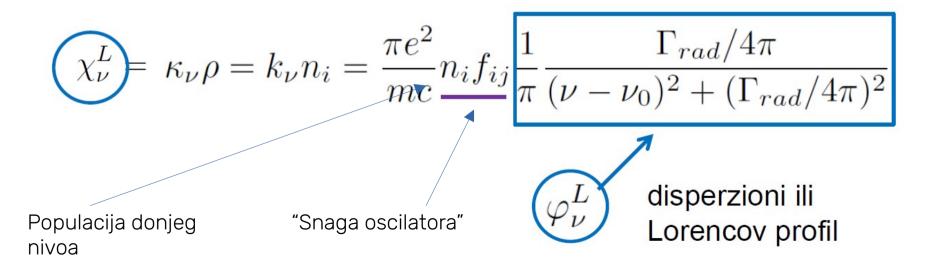
$$\chi_{\nu}^{L} = \kappa_{\nu}^{L} \rho = k_{\nu}^{L} N = N(\frac{\pi e^{2}}{mc}) \frac{1}{\pi} \frac{(\gamma/4\pi)}{(\nu - \nu_{o})^{2} + (\gamma/4\pi)^{2}} = N \frac{\pi e^{2}}{mc} \varphi_{\nu}^{L}$$

 Ovde, za promenu, radimo sa frekvencijama jer je gama prirodno u jedinicama frekvencije (frekvencije nam takodje prirodno dolaze iz Furijeove transformacije)

Prirodno širenje

- Spektralna linija je sama po sebi proširena (elektron gubi energiju oscilovanjem pa je oscilovanje prigušeno)
- Znači da **nije** delta funkcija.
- Ovo širenje se često zove prirodno širenje (atomi sami po sebi emituju / apsorbuju proširene linije). Kvantna "adaptacija" ovog izraza bi bila ovakva:

Prirodna širina energetskih nivoa

Kvantno objašnjenje

Konačne širine energetskih nivoa

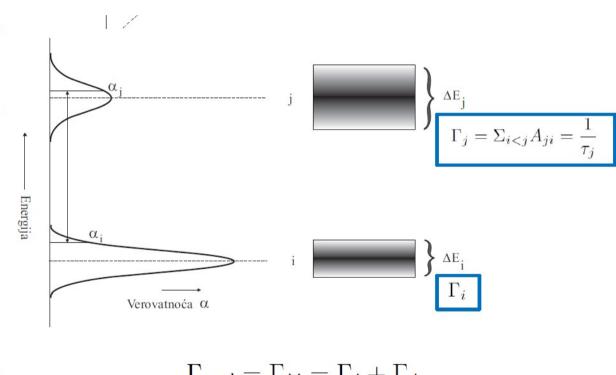
$$\Delta W \cdot \tau \approx h$$

$$\frac{dW}{dt} = -\Gamma W \qquad W = n_j h \nu$$

$$\frac{dn_j}{dt} = -\Gamma n_j$$
 brzina smanjenja naseljenosti nivoa

$$\frac{dry_i}{dt} = -(A_{ji}n_j)$$
 verovatnoća spontanog prelaza

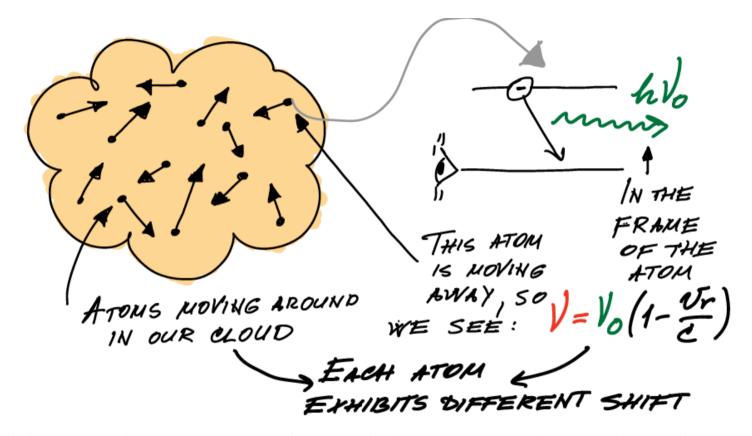
$$\frac{an_j}{dt} = \sum_{i < j} \frac{an_{ji}}{dt} = -n_j \sum_i A_{ji}$$

$$\Gamma_{rad} = \Gamma_{ij} = \Gamma_i + \Gamma_j$$

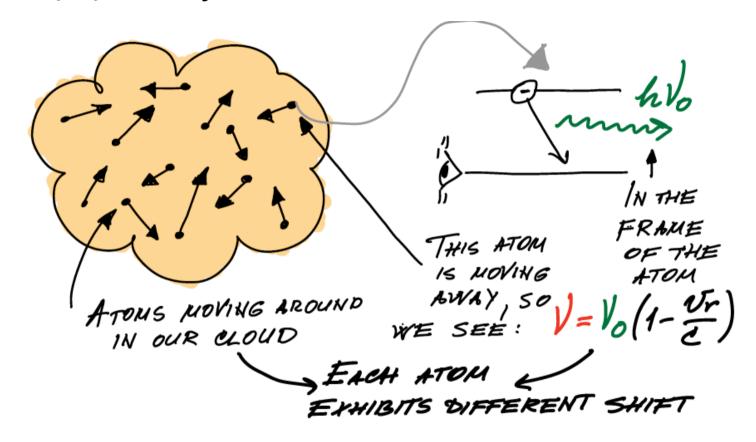
fizičko značenje Γ – preko vremena života e- na en. nivou

Doplerov(sk)o širenje

Raspodela brzina atoma na pravac vizure prati Gausovu raspodelu. Kada sumiramo emisiju po svim česticama, koeficijent emisije će takodje imati Gausovsku raspodelu (pod pretpostavkom da svaki atom, u stanju mirovanja emituje kao delta funkcija).

Doplerov(sk)o širenje

Za tablu: Ubedimo se da isti argument kao na prošlom slajdu važi i za apsorpciju!

Drugi način da ovo zapišemo bi bio:

- Svaki atom emituje / apsorbuje kao delta funkcija
- Ali mi gledamo neki statistički ansambl atoma:

Delta funkcija, pomerena usled Doplerovog efekta

$$\phi_{\lambda} = \int_{-\infty}^{\infty} \delta(\lambda_0 (1 - \frac{v}{c})) p(v) dv$$

Ukupan/ prosečni profil spektralne linije

Verovatnoća da atom ima odgovarajuću brzinu

Ovako dobijamo Gausijan

Gausovski profil

 Ukoliko je prirodno širenje linije malo / zanemarljivo u odnosu na Doplerovo širenje, oblik apsorpcionog profila spektralne linije je Gausijan:

$$\phi_{\lambda} = \frac{1}{\sqrt{\pi}\Delta\lambda_D} e^{-\frac{(\lambda - \lambda_0)^2}{\Delta\lambda_D^2}}$$

• Gde je:

$$\Delta \lambda_D = \frac{\overline{v}}{c} \lambda_0 = \frac{\lambda_0}{c} \sqrt{\frac{2kT}{m}}$$

Ovo sledi iz Maksvelove raspodele po brzinama

Masa emitujuće/ apsorbujuće čestice

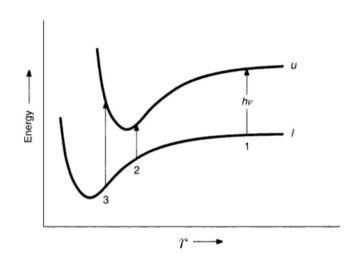
Mikroturbulentna brzina

- Ispostavlja se da linije posmatrane "u prirodi" često imaju veću širinu nego što temperatura predvidja
- (Ovo znamo zato što su linije osetljive na temperaturu ne samo zbog širenja linije!)
- Mikroturbulentna: postoje brzine na skalama koje ne možemo da vidimo, i koje su manje od srednje slobodne putanje fotona.
- Doplerova brzina onda postaje:

$$\Delta \lambda_D = \frac{\overline{v}}{c} \lambda_0 = \frac{\lambda_0}{c} \sqrt{\frac{2kT}{m} + v_t^2}$$

Mikroturbulentna brzina

Sudarno širenje – širenje pritiskom

promena energije usled sudara

$$\Delta W(r) = \frac{a}{r^n}$$

$$\Delta \nu(r) = \frac{1}{h} [\Delta W_j(r) - \Delta W_i(r)] = \frac{C_n}{r^n}$$

\mathbf{n}	tip	apsorber	perturber	linija
2	linerni	H i He ⁺	joni i e	nepomerena,
	Štarkov efekat			simetrično proširena
4	kvadratični	$atomi \neq H$	joni i e	asimetrija
	Štarkov efekat			i pomak
3	rezonantno	neutralni atomi	atomi iste vrste	nepomerena,
	širenje			simetrično proširena
6	van der Waalsovo	neutralni atomi	uglavnom H	širenje i pomak

Ukupan apsorpcioni profil linije

Ispostavlja se da sudarno širenje takodje možemo da tretiramo kao prigušenje:

$$\phi_{\nu} = \frac{1}{\pi} \frac{\Gamma/4\pi}{(\nu - \nu_0)^2 + (\Gamma/4\pi)^2}$$

Tako da ukupan profil postaje:

 $H(\lambda, \Gamma) = \phi_{\lambda}^{D} \star \phi_{\lambda}^{L}$

Konvolucija

Ukupan profil

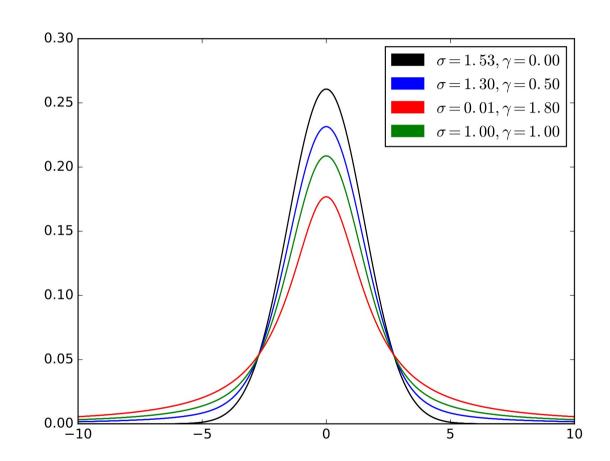
Doplerov profil

Lorencov profil

• Ovaj profil najčešće ima oblik Voigt-ove (Fojtove) funkcije

Voigtov profil

- Je nešto izmedju Gausijana i Lorencijana
- Ima relativno "oblo" jezgro, kao Gausijan, ali ima jaka krila, slični Iorencovoj funkciji
- Za većinu spektralnih linija, Voigtov profil je odlična aproksimacija, kao što ćemo videti uskoro na vežbama

Sada znamo da izračunamo koeficijente apsorpcije i emisije

$$j_{\lambda} = n_u A_{ul} \frac{hc}{\lambda 4\pi} \phi_{\lambda}$$

$$\chi_{\lambda} = (n_l B_{lu} - n_u B_{ul}) \frac{hc}{\lambda 4\pi} \phi_{\lambda}$$

- Obratite pažnju da su i naseljenosti nivoa, kao i oblik profila zavisni od temperature i pritiska
- Oblik profila takodje zavisi od brzine. Može da bude pomeren zbog makroskopskog kretanja atmosfere
- Potrebno je da izračunamo koeficijente apsorpcije i emisije u celoj atmosferi i onda rešimo JPZ

Oblici spektralnih linija - primeri

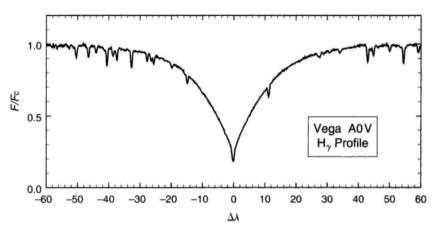

Fig. 11.5. The hydrogen lines in hot stars like Vega are about two orders of magnitude wider than typical metal lines. Taken at Observatoire de Haute-Provence; resolving power of ~16 000. Courtesy of F. Royer.

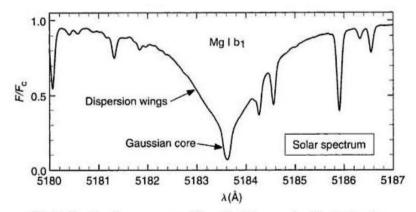
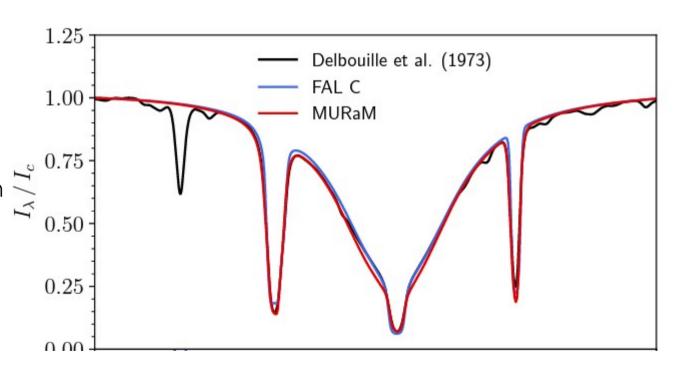

Fig. 11.11. In a few cases spectral lines, like this magnesium line in the solar spectrum, clearly show the Gaussian core and the dispersion wings with a relatively sharp transition between the two near $F/F_e \approx 0.3$.

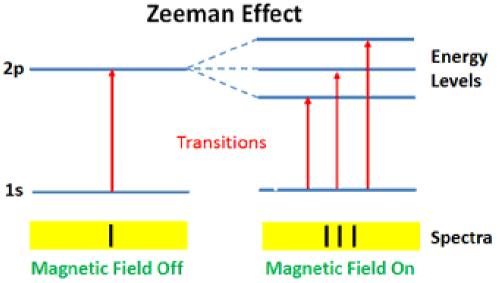
Oblici spektralnih linija - primeri

- Izračunati oblik Mg I b2 spektralne linije iz Vukadinović et al. (2022)
- Vidimo da se modeli dosta dobro slažu sa posmatranjima što govori i o modelima atmosfere ali i o našem poznavanju atomskih konstanti i procesa o kojima smo pričali danas

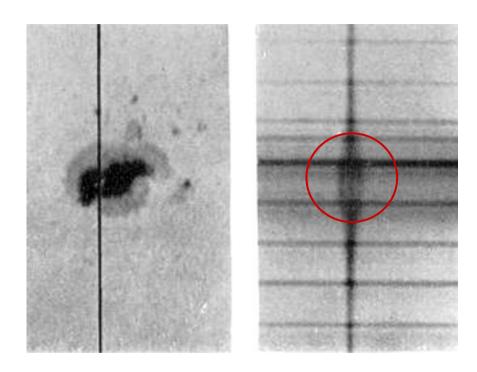

Zeeman-ov effect

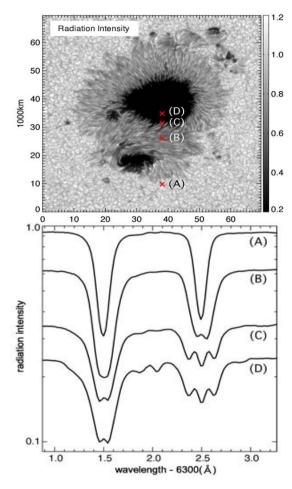
- U prisustvu magnetnog polja, nivoi se cepaju na pod-nivoe u zavisnosti od njihovog ukupnog kvantnog broja J (kvantni broj koji opisuje ukupan moment impulsa)
- To znači da se linije cepaju na više linija. Što jače magnetno polje jače cepanje.
- Kada magnetno polje više nije dovoljno slabo za linearnu teoriju perturbacija Paschen Back efekat

Zeeman-ov efekat

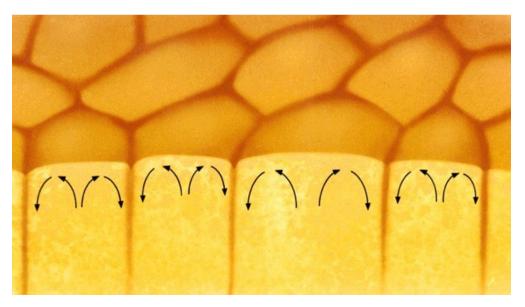
G.E. Hale, F. Ellerman, S.B. Nicholson, and A.H. Joy (ApJ, 1919)

Credits: Yukio Katsukawa

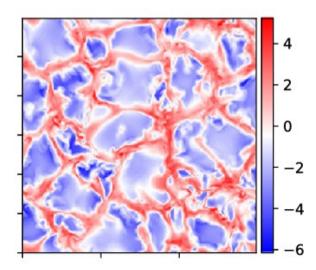
Makroskopsko vs mikroskopsko širenje

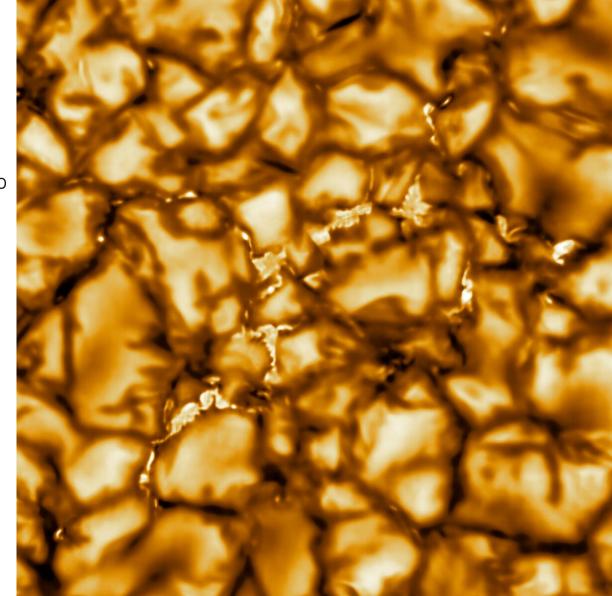
- Ovo do sada su bila širenja usled promene apsorpcionog profila linije
- Ovo širenje je "lokalno", dešava se na skalama manjim od srednje slobodne putanje fotona
- Medjutim linije mogu da se šire / menjaju oblik i zato što različiti delovi objekta imaju spektar koji je pomeren usled nekih makroskopskih kretanja
- Ovo širenje deluje na izlazni intenzitet, u svakom delu objekta nastaje odvojen spektar
- Npr. Granulacija u zvezdama:

Granulacija

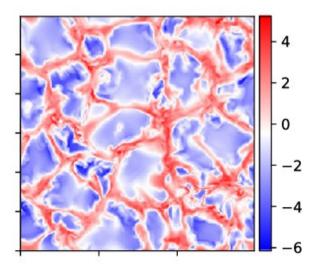
- Granulacija vidjena DKIST teleskopom
- Svaka tačka na ovoj slici ima svoj spektar
- Svaki od tih spektara možemo da tretiramo kao da je nastao u odvojenoj 1D planparalelnoj atmosferi
- Dole: simulirane granularne brzine

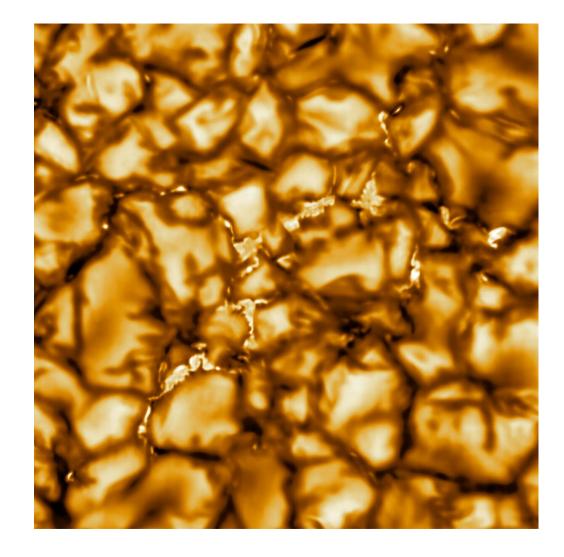

Konvektivni pomak

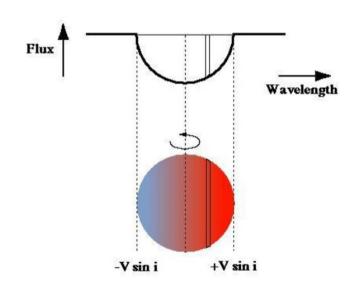
- Topli regioni su površinski veći i pomereni ka plavom
- To znači da je veći deo spekatara "blue shiftovan", pa spektralne linije Sunca i zvezda vidimo malo pomerene – tzv. Konvektivni plavi (može biti i crveni) pomak

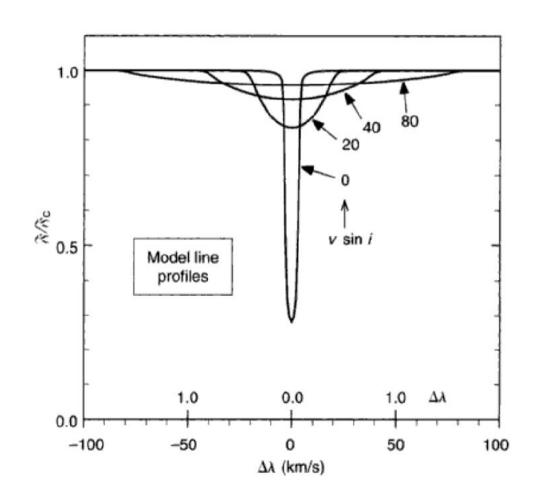

Širenje spektralnih linija usled rotacije zvezda

Rotational Broadening of Photospheric Absorption Lines

Širenje spektralnih linija usled rotacije

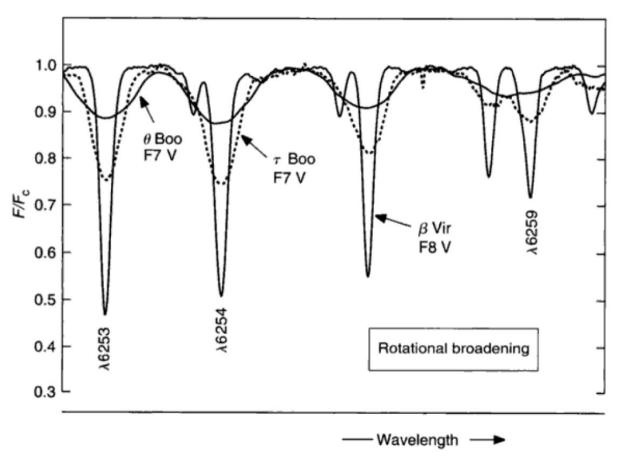
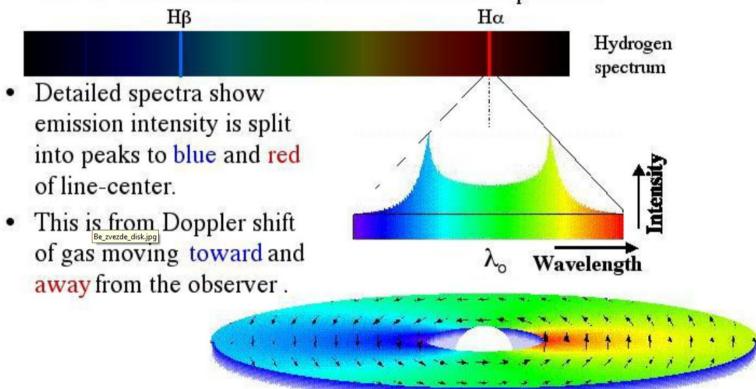

Fig. 18.8. The rotational broadening in three F dwarfs are compared. Data from the Elginfield Observatory.

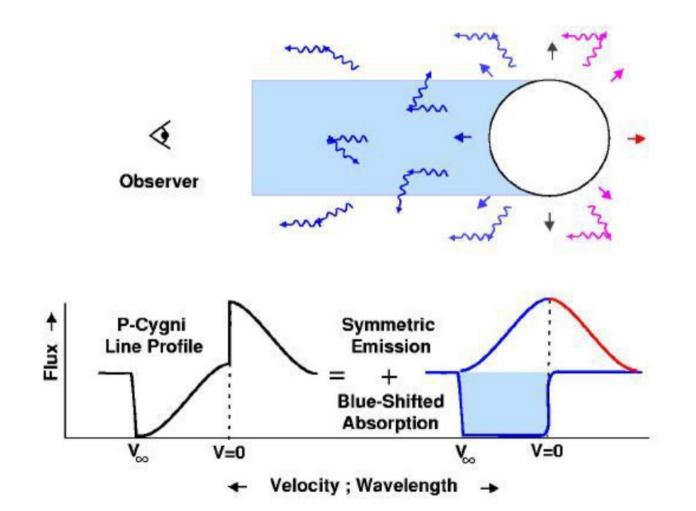
Be stars

- Hot, bright, & rapidly rotating stars.
- Discovered by Father Secchi in 1868
- The "e" stands for emission lines in the star's spectrum

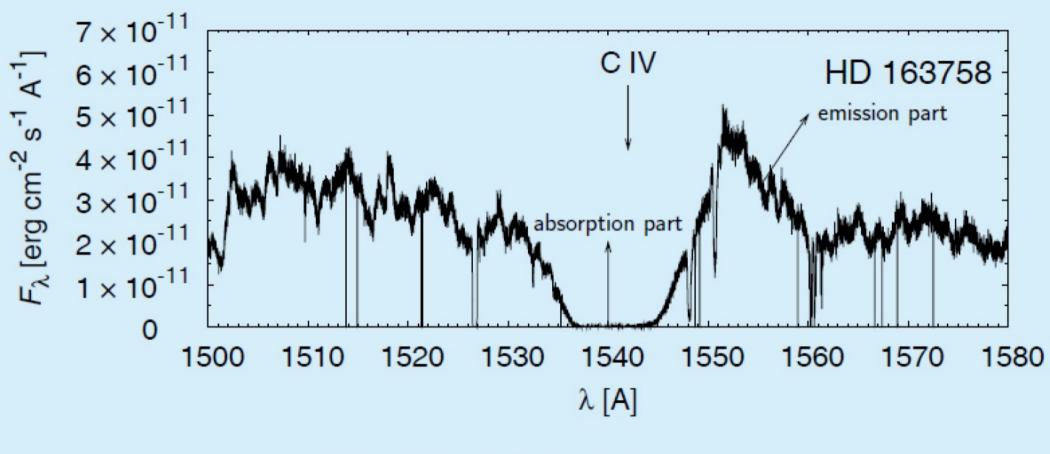

Indicates a disk of gas orbits the star.

Spektri atmosfera u širenju: P Cygni profili

P Cygni profili

HD 163758 (HST)

Funkcija izvora u spektralnoj liniji

- Nakon svega ovoga, vidimo da spektralne linije apsorbuju i emituju u nekom intervalu talasnih dužina
- Ove profile možemo posmatrati kao neke raspodele verovatnoće foton može biti emitovan na jednoj a apsorbovan na drugoj talasnoj dužini
- Pri rasejanju, funkcija izvora će zavisiti od tzv. "integrala rasejanja" (J):

$$S = \epsilon B + (1 - \epsilon)J$$
$$J = \frac{1}{2} \int_0^\infty \int_{-1}^1 I(\mu, \lambda) d\mu \,\phi_{\lambda} d\lambda$$

Apsorpcioni profil: ovaj scenario zovemo **kompletna redistribucija.**

Ako ostane vremena – tabla!